

naar de lommerd gebracht! Op zeker moment ontving moeder niet de postwissel uit Rotterdam, die door de hulpvaardige hospita werd geschreven en verzorgd. Moeder kwam pools-hoogte nemen, merkte dat de vrouw het geld in eigen zak had gestoken en meteen tastte zij door. Het hele gezin verhuisde naar Rotterdam, waar de familie Chabot zich op 30 mei 1906 in een zeer slechte woning aan de Schoterbosstraat 12 vestigde.

Zo belandde Hendrik Chabot in de grote stad, waar hij aan het werk moest. Moeder dacht er niet aan dat hij, zoals vader wilde, ook naar de schoenfabriek zou gaan. De elfjarige jongen vond een baantje bij de huis- en decoratieschilder P. van Hemert, die aan de Ged. Binnenrotte een bloeiend bedrijf had. Henk verdiende er 15 stuiver per week en daarmee kon moeder de huisbaas betalen. Van Hemert moet een sociaal voelende patroon zijn geweest. Met Kerstmis stond er in de werkplaats een pracht van een kerstboom, vol geschenken voor de kinderen van de knechts. Henk kwam er met moeder en zijn broertje Ferry naar kijken. Voor Ferry hing er een speelgoedgeweertje aan de boom, maar moeder wilde op oorlogstuig lijkend speelgoed beslist niet in huis hebben. De patroon merkte op dat die kleine Henk al gauw aardig met verf en kwast kon opschieten en toen hij hoorde, dat die jongen in zijn vrije ogenblikken altijd aan het schetsen en schilderen was, vroeg hij hem eens een schilderstukje te maken. Het stilleventje waarmee Henk voor de dag kwam, bracht hem ertoe eens met zijn ouders te gaan praten. Die jongen moest naar de Academie. Omdat moeder zo iets wegens de kosten onbereikbaar vond, bood de patroon aan die kosten voor zijn rekening te nemen. In september 1908 werd Hendrikus Chabot, oud veertien jaar, ingeschreven als leerling aan de Academie van Beeldende Kunsten en Technische Wetenschappen.

Zo opende een Rotterdamse middenstander voor Hendrik Chabot de weg naar een toekomst, waarin hij zou uitgroeien tot één der grote expressionisten van zijn tijd. De Academie kende een achtjarige cursus, met een solide eindexamen als bekroning der studie, maar dat getuigschrift heeft Chabot niet behaald, evenmin als de zo begeerde zilveren medaille. Tot zijn klasgenoten behoorden Alex de Haas, later groot man in de kleinkunst, en de etser André Schotel. Met Adriaan van der Plas en Jan Kamman sloot hij in zijn studiejaren een hechte vriendschap, waardoor een artistiek driemanschap ontstond.

De studie aan de Academie was geen sinecure, het werk bij